

दीर्घशाख पु० दीर्घा शाखा यस्य । शाखद्वये संज्ञायां कन्
टाप् अत इत्त्वम् । २५लापग्याम् स्त्री राजनि० । या
कप् अत इत्त्वम् । दीर्घशाखिका स्त्रीलाङ्गनाम् राजनि० ।

दीर्घमिषिका स्त्री दीर्घा मिषी यस्य कप् छत्त्वः । छवे
(नाकछिक्नी) दृष्टे राजनि० ।

दीर्घशुक पु० दीर्घः शुकोऽप्यस्य । शक्तिभेदे संज्ञायां कन् ।
दीर्घशुके राजाज्ञे राजनि० कर्म० । दीर्घे शुके न० ।

दीर्घश्रवस् पु० दीर्घः श्रवोऽस्य । दीर्घतमसः पुत्रे अशि-
भेदे "श्रीशिलाय वणिजे दीर्घश्रवसे" अ० १।१।२।१।
"उशिकु संज्ञा दीर्घतमसः पत्नी तस्याः पुत्रो दीर्घश्रवा-
नाम कश्चिद्विरनादृष्टो जीवनाश्रमकरोत् बाणज्यम्"
भा० २ दीर्घकर्णयुक्ते त्रि० कर्म० । दीर्घे कर्णे न० ।

दीर्घसत्त्व न० कर्म० । दीर्घकालिके यज्ञभेदे इव० । २तत्कर्तरि
त्रि० । "हविषे दीर्घसत्त्वस्य सा चेदानीं प्रचेतसः" रघुः ।
दीर्घाणि सत्वाणि कृतानि यत् । शतीर्थभेदे "ततो गच्छेत्
धर्मज्ञः दीर्घसत्त्वं यथाक्रमम् । तत्त वज्रादयो देवाः
सिद्धाय परमर्षयः । दीर्घसत्त्वसुपासन्ते दीक्षिता नियत-
व्रताः । गमनादेव राजेन्द्र ! दीर्घसत्त्वमरिन्दम् । राज-
सूयाश्रमेधाभ्यां फलं प्राप्नोति भारत !" भा० व० ८२७० ।
श्यावज्जीवकृत्यो अग्निहोत्रे न० "दीर्घसत्त्वं ह वा त
उपयन्ति वेदग्निहोत्रं जुहुयेतद्दे जरामयं सत्त्वं
यदग्निहोत्रं जरया वा होवासानुसृज्यन्ते मृत्युना
वा" शत० ब्रा० १२।४।१।१ ।

दीर्घसतिन् पु० दीर्घसत्त्वमस्यस्य इति । ब्रह्मकालिकसत्त्व-
कारके श्यावज्जीवकृत्योऽग्निहोत्रिणि च "यदेतस्य दीर्घ
सतिणोऽग्निहोत्रं जुहुतोऽन्नरेणाम्नो युक्तं वा विद्या-
यात्" शत० ब्रा० १२।४।१।२ ।

दीर्घसुरत पुंस्त्री० दीर्घः ब्रह्मकालव्यापकः सुरतमस्य । कुंकुरे
त्रिका० स्त्रियां जातित्वात् ङीप् । कर्म० । श्यायते
सुरते न० ।

दीर्घसूक्ष्म पु० कर्म० । पात० सू० भाष्योक्ते प्राणायामभेदे
तत्सूक्ष्मरूपादि तत्त्वोक्तं यथा

"तस्मिन् सति श्वासप्रश्वासयोगतिविच्छेदः प्राणा-
यासः" सू० । "सत्यासनजये बाहस्य वायोराचमनं
शामः । कोष्ठस्य वायोर्निःसारणं प्रश्वासः तयोर्गति-
विच्छेद उभयाभावः प्राणायामः" भा० । "बाह्या-
भ्यन्तरस्तम्भद्विर्देगकालमह्याभिः परिहृष्टो दीर्घसूक्ष्मः"
सू० । "यत्त प्रश्वासपूर्वको गत्यभावः स वीह्यः यत्त श्वास-

पूर्वको गत्यभावः स आभ्यन्तरः ततोयस्तम्भद्विर्देगोभ-
याभावः सक्तस्य यत्ताद् भवति यथा तप्ते न्यस्तसुपले जलं
सर्वतः सङ्कोचमापद्यते । तथा ह्ययोर्युगपद्व्यवहार इति ।
तयोऽप्येते देगेन परिहृष्टाः, इयानस्य विषयो देश इति ।
कालेन परिहृष्टाः क्षणानामियत्तायधारणेनावच्छिन्ना
इत्यर्थः । सङ्कृष्टाभिः परिहृष्टाः एतावद्भिः श्वासप्रश्वासैः
प्रथम उद्घातस्तद्वत् विमृष्टीतस्य तावद्भिः द्वितीय उद्घातः
एवं तृतीयः एवं चतुर्थः सध्य एवं तीव्र इति सङ्कृष्टा-
परिहृष्टः स खल्वयमेवमभ्यस्तो दीर्घसूक्ष्मः" भा० ।
"बाह्याभ्यन्तरविषयाक्षेपो चतुर्थः" सू० । "देशकाल-
सङ्कृष्टाभिर्वाह्यविषयः परिहृष्ट आक्षिप्तः तथाभ्यन्तरविषयः
परिहृष्ट आक्षिप्तः उभयथा दीर्घसूक्ष्मः तत्पूर्वको भूमि-
जयात् क्रमेणाभयोर्गत्यभावश्चतुर्थः प्राणायामः । तृती-
यस्तु विषयानाहोचितो गत्यभावः सङ्कटारम्भेय देश-
कालसङ्कृष्टाभिः परिहृष्टो दीर्घसूक्ष्मश्चतुर्थस्तु श्वासप्रश्वासयो-
र्विषयावधारणात् क्रमेण भूमिजयादुभयाक्षेपपूर्वको
गत्यभावश्चतुर्थः प्राणायामः इत्ययं विशेषः" भा० ।

दीर्घसूत्र त्रि० दीर्घेण चिरकालेन सूत्रभीप्सितव्यापारो यस्य ।
चिरकालेन प्रारब्धकर्मात्तुतातरि धमरः । "दीर्घसूत्रस्य
आपत्प्राप्तिरिति हाससूत्रेन" भा० शा० १२७७ च० दर्शिता तथा
"अनागतविधाता च प्रत्युत्पन्नमतिश्च यः । इतिव
सूत्रमेवेते दीर्घसूत्रो विनश्यति । अत्रैव चेदमव्ययं
शृणुष्वानुसृतमम् । दीर्घसूत्रसुपात्रित्य कार्याकार्यं
विनिश्चये । नातिमाधे जलाधारे सुहृदः शकुनास्तयः ।
प्रभूतमह्ये कौन्तेय ! बभूवुः सहचारिणः । तत्रैको
दीर्घकालश्च उत्पन्नप्रतिभोऽपरः । दीर्घसूत्रश्च तत्रैक-
स्त्रयाणां सहचारिणाम् । कदाचित् तं जलाधारं
मत्स्यबन्धाः समन्ततः । निःस्त्रावयामासुरद्यो निम्नेषु
विविधैर्मुक्तैः । प्रक्षीयमाणं तं दृष्ट्वा जलाधारं भयागमे ।
अब्रवीद्दीर्घदर्शी तं तावभौ सुहृदौ तदा । इयमापत्
सद्यस्त्रया सर्वेषां सज्जलौकसाम् । शीघ्रमन्यत्र गच्छामः
एव्वा यावन्न दुष्यति । अनागतमनर्थं हि सुनयैर्यः
प्रवाधयेत् । स न संशयमाप्नोति रोचतां भो ब्रजामहे ।
दीर्घसूत्रस्तु यस्तत्र सोऽब्रवीत् सन्यगुष्यते । न तु कार्या
त्वेन तावदिति मे निश्चिता मतिः । अथ सम्यतिर्पत्तिज्ञः
प्राब्रवीद्दीर्घदर्शिनम् । प्राप्ते काले न मे किञ्चि-
द्विप्रायतः परिहास्यते । एवं श्रुत्वा निरक्रामद्दीर्घ-
दर्शी महापतिः । जगाम स्रोतसा तेन गम्भीरं